

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

Slogom rade male stvari, a našega sve pokvart. Nar. pođ.

Preporučamo se dopisi ne čekajući. Prijedlozi se pismu, oglašiti. Izdavanje po običnom cijeniku. U poštarnici. Isto tako je sa porukom. Novci se šalju poštanskom naknadom (asignano postalo) na administraciju "Naše Sloga". Ime presilne i najbližu poštu valja točno označiti.

Komu list nedodjele na vrijeme, neka to javi odgovarajućim otvorenim pismu, za koje se ne plaća poštarine, ako se izvane napiše "Bečkomadja".

Izdaci svakog broja su: ...

Dopisi se ne vraćaju ako se ne traže.

Nabijljegovani listovi se neprimaju. Prodajna s postadama stoji 2 for., za seljake 3 for. na godinu. Razmjerno for. 2 1/2 i 1 za polgodinu. Izvan carevine više poštarine.

Na malo jedan broj 5 novč.

Uredništvo i administracija nalaze se u V. Farnete br. 14.

Kamo to vodi?

Za posljednjih obćenitih izbora za carevinsko viće bilo je što većih što manjih izgreda i nemir jedino u Galiciji i u našem Primorju, t. j. u Istri, Trstu i Goricko. Za izborne borbe, kadno su strasti više manje razpaljene, i kad se bore za pobjedu dvie protivne si stranke, ili čak dvie narodnosti, dade se takove nemire kojekako pojmiti, premda ih je često teško opravdati, ali, da ti nemiri trajaju i nakon izbora, dapače, i mjeseca poslije izbora, to je zaista tužno shvatiti a kamo li obćinami razlozi opravdati.

Takovo nezdravo stanje traje. Zato što još i danas u ovih naših južnih pokrajinah, napose u našoj tužnoj Istri, kojoj smo namienili ovo par redaka.

U zapadnom dijelu Istre, osobito u puljskom i porečkom kotaru čini i danas mnoštvo naših seljaka u državnih zatvorih, kamo su došli više zločinom naših narodnih protivnika, nego li krivnjom svojom. Njih čeka ruka zakona, koja će svakako morati, da uvaži tu važnu okolnost, da bijahu oni ljudi svakojako zlostavljeni, te izazivani, i da se ih je izbornimi zločinahmi na nemir ili izgred upravo sililo od protivničke im stranke.

Ti muževi jesu već i tako dngim iztražnim zatvorom dostatno kažnjeni, pa ako se tomu doda, da se oni nalaze kroz duže vremena u zatvoru u ovo doba godine, kad imade svaki od njih i previše posla kod kuće, i da će ti nesretnici i novčanik žrtava morati da podnesu radi vojništva, koje bijaše u njihova sela a na njihove troškove izaslano, tada neima dvojbe, da će sudovi imati blago s njimi da postupaju.

Drugo je pitanje mnogo važnije po našem sudu ono o nemirih i izgredih u istočnom dijelu Istre, napose u političkom kotaru Volosko. U tom kotaru jesu još uvijek izgredi i nemiri na dnevnom redu kano da se nalazimo usred ljute izborne borbe.

Poznatí narodni odpadnici u službi talijanske gospode i njihovih zaštitnika hoće silomice, da uzdrže u narodu razpaljene strasti, pak da uzmognu i nadalje na štetu onoga inače dobrog puka svoje izdajničko djelo provadjati.

Čim se je začulo, da su izbori za državni sabor razpisani, bacije u narod putem svog zloglasnog listića sjeme razdora, te sad brižno nječaju onu prokletu kliću nesloge, nebi li tim kod svojih gospodara još većih zasluga i mastnijih plaću stekli.

Poput njihovih gospodara u Poreču i Pulj navališe najprije na čestito naše svećenstvo, ne štedeći pri tom ni siedu glavu do skrajnosti miroljubivoga i pravednoga našega biskupa.

Neima pogrdne rieči, niti ružnoga čina; a da ga nije ta pogana čeljad protiv najčestitijim našim svećenikom izmisliła i u svijet turila.

Za svećenici dodjose na red naši velezaslužni državni zastupnici, kojim nije ona čeljad dostojna niti prah sa

obuće otrti, i s kojimi se neponosi samo istarski Hrvat i Slovenac, nego i svaki čestit Slaven, koji može i znade uvažiti njihovo požrtvovno i nesebično djelovanje za duševni i tjelesni boljak našega puka.

Kroz mjeseca i mjeseca crni i grdi rečena čeljad u svom smradnom listu sve, što je svakomuo poštemom čovjeku sveto i milo, da, ona riže i pljuje bezsravno i na one naše svetinje, za koje je svaki pravi rodoljub pripravan i svoju krv proljeti, i za koje bi bili srnuli u boj i oni nesretnici, dok bijaše u njih nepokvareno srce i čista duša.

Za sva ta nemoralna sredstva, za sve te gnjusne čine rečenih propalica znala je politička oblast, jer se dogodilo u njezinom kotaru il pod njezinim nadzorom. Ali ona ipak nepoduzde ništa, da se tomu na put stane, da se smutljivce i nemirnjake na red pozove, il da im se prepričeti dražiti strasti, sijati nemir i razdor u onom kotaru. Oni nesretnici uvidiše napokon i sami, da se nitko zdravih moždjana njihovom smradnom pisarijom zavesti nedade, pak se latise drugoga, još pogubnijega sredstva. Stali su naime sazvati puk na sastanke i pijanke; te ga taj nagovarati, podžigati i lučkati protiv svećenstvu, proti našim prvakom i proti svakoj našoj vidjenijoj osobi. Usried posta upriličili oni obhode sa glasbom na čelu po kotaru, te počastise serenadom i samog političkog poglavara, koji je mirno i zadovoljno sa prozora motrio tu šaranu družbu. Zahvaliti se imade jedino odlučnosti obćinskoga načelnika u Voloskom, što nije došlo onom zgodom do većih izgreda. Raztjerana rulja razpršila se po obćini kastavskoj, da i ostali puk smučuje i buni kano da neima za nju oblasti ni zakona.

U jednom dijelu obćine Kastav tako je već puk podivljao, da nemari više ni za crkvu, ni za svećenika, ni za sv. sakramente. Došlo je dapače tako daleko, da je u jednoj kapelaniji u istočnom dijelu obćine svećenik oba uskrсна blagdana pjevao sv. misu uz asistenciju oružnika, koji su vani strazili, da smutljivci i buntovnici svoje grožnje neizvedu.

Protiv obćinskog oblasti, proti zastupstvu, napose proti čestitomu glavaru obćine Kastav buni ta prodana čeljad onaj puk na sve moguća načine. Nakon poznatih putovanja u Pulj i Poreč glasovitih prjanica te krasne družbe, počelo se dražiti obćinare drevne kastavske obćine sa diellitom. Lahkoviernim obćinarom obećuju ti nesretnici sva obćinska: dobra, ako se odiele od matice, te ako uz njih pristanu i njihovu nauku sliede. Usljed toga došlo je ovih dana do nemira i izgreda u sjevernom dijelu obćine, te će nevoljni izgrednici imati i su sudovi posla.

Ovo su gole činjenice, kojih nitko zanekati nemože i koje su poznate svim javnim oblastim. Ogromna većina puka prati zgražanjem tp. djelovanje zavjedene svietine i njezinih vođaja, koji

ovako slobodno i bezkažnjeno pripravljuju narod na pobunu proti svakej oblasti. Nitko ho neka nemisli, da će onaj, koji se odriče crkve i njezinih svećenika, koji neće da znade za sv. izpovjed, koji izvrgava smjehu i ruglu obćinsko poglavarstvo, koji propovjeda il sledi zamamne ali krive socijalističke nauke, koji baca pod noge svetost obiteljskog života, koji razstavlja muža od zakonite žene, koji zavajda nevine djevojke, koji sastavlja i podpisuje krive zapisnike proti istim a. cr. oružnikom, velimo, neka se nitko nevara, da ne bi tako propali stvorioi danas sutra mogli postati pogibeljnimi i onoj oblasti, koja nije znala ili htjela do sada proti izgrednikom i bunteljem puka, a u interesu javnoga mira i reda, ništa poduzeti.

Dopisi.

Iz Sovinjaka koncem aprila t. g. Da ne pomislite možda, da nas je satrla noga istarskih nasilnika, te da nam je time izbrisano ime sa lica istarskog tla (pardon, Piemonta) primih pero, da Vam u kratko kažem o prodanom mesu, o potlačiteljima majčinog mlijeka, te o slavlju nasilne pobjede pete kurije u krilu nesretne nam "naše Istre". Prije "nego" li predjem na samo slavlje, osvrnuti ću se u kratko na izbore sekcije Vrh, gdje bijaše sudionikom i kalabreško gnjezdo prodani Sovinjak. Biraliste to, naime Vrh, odaljeno je odavle po prilici 1 sat.

Njnekoliko dana pred samimi izbori letili su naši narodni protivnici kao biesni psi od sela do sela, od kuće do kuće, bacajući svoja prokleta mreža nebi li ulovili koju ribicu. U tomu odlikovavše se osobito dva poznata gospodina sa "žutu jaketun" i "engleskun kapun" iz samoga Sovinjaka, koji nisu jeli ni pili nego pomamno letili, košto već spomenusmo od sela do sela, obećavajući, nagovarajući, zaklinjajući mirne seljake, da glavu s njima, jer da ih mi varamo, da smo im mi najveći neprjatelji, da ih mislimo prodati pod Hrvatsku i sijasat drugih izmišljotina tako, da bi se od tih groznih laži moralo i samo nebo survati. Ako Vam kažem, gosp. uredniče, da su pri tom "divljačkom lovu" uvijek uza se imali čitali onu prekončarsku lažitorbu matjege kiba ili, da se bolje izrazim, glasilo istarskih Talijana, što se porodilo u koljovci hrvatstva, u mirnoj Kastavščini pod uredničtvom prokletog izdajice, nećete se ni najmanje začuditi, budući, da i sami najbolje znadete, da je to poslednje sredstvo, kojim se poslužuje istarski Talijani. Ključni onom klevećniku: "Idajice, crni ti obrzi!", prelazim za korak napried. — Sve klevete, nagovaravanja, spletkice i podmidvajua red bi, da ne urodiše dobrim plodom, čemu nam je najbolji svjedok uspjeh izbora u toj sekciji, gdje bijaše tek 65 poturica proti preko 500 naših svjestnih izbornika.

Svanuo dan izbora. — U Sovinjaku bijaše već ranim jutrom sve živo, sve zajednjuto svećanim ruhom, očiti znak, da im je pobjeda u šaki (što se dakako podrepnice i nadaše, izraziv se više puta, da je ogromna većina s njima) — Valjda da zastraše naša! Toga dana kotrljalo se je također nešto crna po Sovinjadskom trgu — ali ... mir za sada. Što pako da Vam kažem o signori Paporini? — Bože dobri! — Prava milota bilo ju je gledati, kako ona toga jutru kano kakva panuica pskačuje sjađ do ovoga, da mu njašto šapne na uho, sad do onoga, da ga podruga po lice; sad opet do trećega, da ga potepka po ramenu.

— Ah milota, velim gosp. uredniče i ništa više!!

Taj poraz na Vrh je naše narodne protivnike u više različitio, što se je moglo najbolje opaziti iz nasilnog pjevanja (koje se dakako svršavalo sa "In Istria croati ...!") vraćajućih se Sovinjadca kucam svojim. — Puknuti su htjeli od jada ali su tomu hitro doskočila poznata gospoda sa "žutun jaketun" i "engleskun kapun" velemudrimi savjetji i krepostnom utjehom. Da daju u to predrepnice oduška svojim čuvstvima i valjda, da se izgrube iz svog kluba i onu šestdeset i petoricu izazivaju si i bunili mirni svijet sa klicima: *Viva V Istria! Viva Bartoli! Fuori con i croati!* itd. tako, da bi bio ustrijlivi Job izgubio ustrijlivosť, te polatio med te divlje stvore, da ih ulovi i zatvori med željezne rešetke, jer očuvaj te Bog od biesnih pasa! Pravo je dok viču: *Viva V Istria! Viva Rizzi!* ali prekidnjeno izazivanje ali ... ali ... recept istarskih izdajca ne smije se zabaciti. Kraj svega toga mirni Slavljan ostaje pri svojem, te ne zaboravi, da se na ljudjake ne smije obazirati.

Sunce se nagnulo zapadu a tamna noć stala je rasprostirati svoja krila. Sa briga i brčuljica prostrane Sovinjadine, susjedne Vrhuvščine i drugih mjesta spajajućih pod ovu sekciju, čuli se burni "živio"-klici! začinjani velikimi kriesovii tako, da biš pomislilo, da se je u tisti čas pretvorilo Sovinjsko tlo u plavetnomora, gdje se odražuje mnoštvo mjeseca i sijasat maljušućih zvezdica. — Prije nego li korakne mo dalje, spomenuti mi je naše Senjce, one Senjce, koje su kod zadnjih izbora za upravno viće u Sovinjaku naši narodni protivnici sa groznimi laži zaslijeplili a oni nas pustili na sjudilo. Ali evo! Kratko vrieme od tada proteklo, a naši se Senjci opeta okrenuli svojoj majci, svomu narodu, ljudem, koji ih ljube i štaju, a pljunuli su u lice izdajkom, koji su ih na tanak led vodili, ljudem, koji uzdišu za prekomorskim kraljevstvom. Evo gospodo Sovinjaka i istomisljenici okolice, evo kako su u laži kratke noge, evo, da gdje laž ruča, tu ne večera! Gospodo (seljaci prodani) poštono valja ići, inače zlo! Postimo ih neka sanjare o zemlji, gdje samo mlijeko i med teče a poljubimo naše Senjce i viknimo im glasno: "Živio Senji!" Živili svietni Senjski izbornici! Ako odumemo Sovinjak i Siroćici (prodano selo) ne mogu Vam se, gosp. uredniče, ni o drugim selima potužiti. Sve je to oduševljeno letjelo k izborima kao na pir kakav, a u tome se osobito odlikovavše *Jermanija* (selo strasljivih ljudi!) i *Brda i Polje*. Ivan Siroćić (Matiša) iz Polja pokazao je oroga puta, da smo bili slabo nagovoreni kad smo onomadna javili, da je on izdajica. Nije on izdajica nego pravi rodoljub, ali ga treba poznati. Živio ga Bog!

Još njnekoliko dana trpila je Istra teškoj borbi proti odpadnikom naroda i zaupkon prevr om i nasiljem bijaše imenovan zastupnikom V. kurije *Bartoli*. Već one večeri čim je dospio glas, da je izabran *Bartolić*, u Sovinjaku je sve poludilo, sve pohjesnilo. Sjajno je bilo slavlje, koje su učinili naši odpadnici tome zastupniku. Jeste li vidili kada divlje Afrikance? Ako niste, to Vam je bila zgodna prigoda, da ih vidite u sredini Istre!

Na vrhu visokih palica obavili su mnogo cunja (krpetina), valjda zadnje *brage*, pa to nanocili kamenim uljem i užgali, te su tekli što ih noge nosile po Sovinjadskom trgu. Sudiše sada sami, jeli to europski ili afrikanski? Uz to pako jošte ono divlje ulikanje, tako, da si morao začepiti nos, inače si se morao zgražati, misleći, da je iznenada od njekle doletjelo mnoštvo divljih stvorova. Ah, da vidite ta večeri signora *Paporina* i onu nezrelu *Smoku*, zatim mnoge druge, medju kojima bijaše i sig ... sig ... Mama ... pst ... mir, ah, da ih vidite one

večeri, kako su one letjele po trgu nagovarajući školu djeca (kojini je naš učitelj strogo zabranio ulične demonstracije) da vica: *Viva Bartoli! Viva F. Istrici! Abbasso con i croati!* i sijaset drugih, nepodobnih, budreći ih pri tome, da im učitelj neće ništa učiniti, da on samo strah: Kad ih je pako učitelj drugoga dana u školi pokarao i, nješkoje zatvorio (a zasluzili bi, da ih iztjera) imali su srca lagati ti neutrudivi babilj-jezici proti našem učitelju, ne bi li ga tako pred svetom učiniti. Ali gospodo, poznamo Vas baš u pravoj slici!

Pustimo i to pa koraknimo za korakom još dalje. Zarko sunašca najavilo je dan 16. marča, dan onaj, kada bijahu opeta izabrani za zastupnike na car. vijeću naše gore listi, prof. *Vjekoslav Spinčić* i dr. *M. Laginja*. — Na nekoliko sata poslije podne najavilo nam je gruvanje mužara sa bužetske okolice i drugih strana, da je za ova: kotare izabran zastupnikom narodni milijanar dr. *M. Laginja*. Oduševljenje naroda, koji se je u svečanom rihu sakupio na Sovinjacke stencice, postano tim veća, čim jedan mladik donese glas iz Buzeta, da je za iztočne kotare zastupnikom naša perjanica prof. *V. Spinčić*. Čim je te večeri sunce zapalo okitili su se brzoletci i doline velikimi ognjivim zrakom lepršale su rakete poput ognjenih kumja, a iz bliza i daleka čulo se gruvanje mužara. I ovdje bijaše narod vele oduševljen, što je najbolje dokazao mnogimi ognjivim bucanjem raketa te veselimi klicima: *Živio Spinčić! Živio Laginja!* Veselju u obće ne bijaše ni kraja ni konca. Sovinjčani te večeri nebijahu izvan kuća. Sve se zatvorilo u svoje stanove, da ne čuje tih živio klica, koji, kako vele Sovinjčaki Talijanci (provincijanci), vradjaju Boga. —

Dan za danom hitro je prolazio te bijaše napokon izabran zastupnikom za gradove talijan *Rizzi*. Toga dana dala je opeta Sovinjacčka ireidenta oduška svojem čuvstvu, te razsvjetliše „korsko“ mnogobrojnim puzevimi kudičvimi, koje bijahu napunjene nlijem. Nu bolje bi bili učinili, košto je jedan nasinac kazao, da si onim uljemo začine kod večere salatu ili fažol. Ali to je ipak ništa — tim pokazali bi bili, da ima i u njima estetičkog smisla, ali šta ćete kada je i te večeri sledila divljaka trka, urlikanje i izazivanje. —

Na dan izbora, kada bijaše izabran zastupnik za veleposjednike, bijaše slavljeno nakudkućivo po receptu dakako prvih dviju, samo što se je te večeri u svemu odlikovao jedan naš odpadnik (koji je jošte kada se je slavio ovdje pobjeda pete kurije, bio s nama). On je nosio velik svećionik (feral) sa nadpisima na sve četiri strane i to: *Viva Bartoli, viva Rizzi, viva F. Istrici, viva Concordia!* O bicla glavica, crna pameti! Te večeri palili su ti odpadnici, koji nas šćavima nazivlju, ognjive niti potpuna dva koracačja od pokopališta, gdje enivaju mirni sanak naši pokojni. Završevam sa riečima: „Ljudi božji, gdje vam ja pamet!“

Iz Lupoglava. Sviet je doznao, da je u Roču na 18. febrara predobila talijanska stranka za v. povelju, a kako je ta stranka predobila, je koridala ona gušnjusa kilepetača od Matulja u svojem broju od 17. aprila, u kojem se braća među sobom vešale nad gušnjusom svojom kulturom, koju su pokazali oni razdrapani golobranci Ročki na dan 18. febrara proti našem pravdomu plovnu P. Pikuliću. Značeš odpadnice Kristiđu, on se piše P. Pikuliću, a rođen je na Vranji, jer do sada, reč bi, da ga nisi poznao, pošto ga troj laži dopisnik neimenjae.

Neka pako sviet znađe, da je proti složnom puku Dolenjovaškom, Goronjovaškom i nekotjim Lesiščanom glasovala sva Rošćina; pomoći skoro niktakve nisu nam Jali Nugaljani ni Ciritežani, akoprem su bili bitni u za našu slogu tri dana prije znali. Semicani po svojem starom običaju su se tim izkazali, da su doma ostali, jer je g. Tom ažo valjda i njim obećao nešto, kao n. pr. da će nekotjim dati košnjku na Krasu, kao i Vepričanom košnjku u vali Lupoglavskoj. Govori se, da je svakom bila obećana jedna kruna, koji nevide taj dan u Roč; svakako pako čini nam se, da nije primio jednu krunu svaki, ki je doma ostal, i bi se potužio već od jednega, da jih nije sram, kako se je tažio jedan iz Ročkoga polja: O . . . , so me ga pravili, namesto mi ga dat korona, so mi ga dali hleba i kvartin (12 soldi, a za mladega mačkica treba dat 35 soldi). Dakle ročica mrha prodana (carne venduta) valja mačke nego mačkici. Na sve to bi se moralni jedan prot opametiti Semicani, i nasledovati svjega staroga od poštenoga *Jadreda Prusijana* i *Mateja Susčića*, koji su

između Semicani vjorne poštenje i ovaj put izkazali; čast Vama svoja braćo i slava! Da jih nije iz Lesišćina više došlo, to su opet najbrže kako se čuje korone krive. Svakako se znađe dobro, da *Jure Luketić*, župan Lesički, nije nikada s nami *balajati*, da je valjda zato se onako ociril na plovanu g. *Pikulića* na sednici u Roču na 23. t. m.

Onde se je razpravljalo, kako se ima farož Dolenjovaški popraviti, koliko moraju crkve, občine itd. za trošak dati, pa kad mu je g. plovčan kazao, da to zakon, potvrđen od ces. Frana Josipa prepisuje, sa je taj junak *Luketić* onako grdo ociril i rekao: *Ču ce nam tu cesar zapovidati, kada nimamo!*

Oj Jure! Ču ce nam cesar zapovidati? Tako govoriš, i tako zdrav i čitovat još penziju od cesara potežeta.

Znajte, da se svakom plovčanu pristoji pristojnije stanovanje nego nekotjim žmukljajom, koji se po leću i po zimi kako mačke na stativne poli oguja taču!

Da su Ročani četiri naših iztkali, to su se Ročani u gušnjusoj od Matulja sami pohvalili, tako su i povedali, kako su g. plovčana onako dostojno sprovodili čim dan po Roču, kako stalno mjednoga popa u celoj Istri prigodom zadnjih balotacioni. A još dost-jnije pako po svojoj ročkoj kulturi — *baš ročno* — u večer, kad se uz pratnju oružnika hio vratiti na stacion. Tako je pokazali Roč ono ča je, kad janiado i staro (po prilici celi Roč je bil skopaj) tihlo, rutilo, vikal, švikalo, rukami pljoskalo, razlupanu staru mišnicu proti g. *Pikuliću* hitilo. Menelikovci su lepuš krecuncu pokazali poznatim talijanskim junakom i više jih štovali, negoli Ročani onaj dan *Lupoglavca* i njihovog plovčana. Neka nemisite, da ce nas prestraniti, neče ne, nego baš neka znaju, da koliko se breka više draži, toliko postaje ljudi i jače uzrize.

G. učitelju Ročkomu treba priporučiti, da se drugi put med onim društvom ne bude videlo dice, koja školu pohadjaju, pa ako je ondje medju onimi naobraženimi Ročani na placi bila možebati njegova milazhenica i stara šifora N. a. n., neka znaju, da medju svimi Ročani je njih bilo najgrje onde videti, i da one kao žene izkusene, kao mutere i *noze*, bi morale djecu ča goniti od tako grdoga pousanjanja, a ne na veću svoju sramotu i ogrješene svoje duše još pomagati i podpirati tako nevojičansko i divo pousanjanje.

Ročani! Vi mirno i sigurno po Lupoglavštini hodite, a mi za plaću skoro se nedemo smeti pokazati u Roču! Sudite nam, pa recite po duši, koji od nas je već civiliziran?

Neki Lupoglavci.

Razgovor

medju Jožetom i Franom pod lipom na stacionu u Pazinu.

Jože: Si čul, da te na Buraju storit neko novo skolo i da te za profesora stavit onega šifjorica iz Gradina?

Fran: Kakovo skolo?

Jože: Skolo „Avite kulture“, apošta za nos kmete i da te nas onde vadit modernu talijanski krijanec, zač da smo nespretni z gospodnom.

Fran: Ha! ha! ha! vidiš vraga va listical Ča se je jur našim šifjor za merilo, da njim ne tñševamo ruke i kolena kako smo bili navaditi. Mi njim namo krivi; oni za navadit nas krijanecije, zgubili su i ono malo ča su je imali.

Jože: A još ni ni sekira na drjevo pala. Čekaj kume moj dragi, do malo te oni z pod ruke gledat za nami.

Fran: Onput te morat baratat s'ozotzi.

Jože: Nedeljo san bi na samnju va Pazinu i to na uličnici. Bilo je sila našega puka. Va ostarje bilo *Šeputa, Jedrejčica* i *Marinčica* sve je bilo puno i natlačeno, da se ni moglo vešt ni stat.

Fran: A ča so druga gospoda oštari i lokandijeri delati?

Jože: Škiljili so kroz okna i puhali va piesti, ala malo so beči dobili.

Fran: Pravo je; z našemi beči so se dosta pomogli, ma za napred naši beči neto va njihle žepa.

Jože: Vara i naš Zvanic da je čini prit s'šćavarske šest krav, pak da će po kvač mleko prodatav.

Fran: Istina je, ma govore, da ih nima s'čijem kmit, nego da ih goni va patok na pasu.

Jože: Pusti ga neka se malo šifjga, ma verujmi, da će se šifjfat.

Fran: I mane se parā, da će se šifjfat,

zaš je bilo po svietu *šifjbečak* od njega, pak so sejeno zahitili ordienja.

Jože: Da so se dva Mateti pul Novaki na 18. marča potanečili va brageše.

Fran: I mane so povidali, ma da je zaudaralo po . . . me da njim je posla na dar petrolja za ono ča so goreli krišeti za Rizza.

Jože: A koliko njim je ta šfor S. me posla tega petrolja?

Fran: Jeno bntačo.

Jože: To je preveć mala plaća za onakove glave.

Fran: A ja! brek triebe da zame ča mu gospodar da.

Franina i Jurina

Fran: Ča da su se naši mačkici počeli va hlade skrivat?

Jur: Ter ni još te silne vrudin.

Fran: Aj da j' već nekem pod taneku teplo prišlo.

Jur: Ma ni još pravo neken rukavačken.

Fran: Neboj se, nete ni oni lišo pasat.

Jur: Leh tamo da imaju i par baš pitomeh mačic.

Fran: Noka se čuvaju matuljskega mačka, zač bi njim moglo zanjavkat, kako i nekotj pul Turak.

Fran: Nebore Kajf-š zna već i kranjski.

Jur: Zna, zna, samo mu se kadagod zmeša fajm oster s purgermojstetrom.

Fran: Ča češ, leta su leta, pak mu škodli koliko toliko i toplina.

Jur: Ter je trebeba va Obroven još leda.

Fran: Mačji da se spravljaju po treći put na putovanje po Istri i Bodulije.

Jur: Škoda, da nejava napred nasne kada te prit, da ih gosposki primu i pozdrave.

Fran: On mačji proto, da se štima, kako mu gre sada sve po loje odpotle cesti merava.

Jur: A kada presahnu poreška korita?

Jur: Lalko za to, ter ima Slocaric 20.000, princip Mihotičev dva puta toliko, za Marotičevo se uzna ni broja.

Jur: Če mu bit blaze če kako i onemu, ki se j' va brageše . . . potanečil.

Fran: Jure! si čul vraga nu?

Jur: Ča se je to pripetilo?

Fran: A vero da je Mačji priša na viljio malega vazma semo va Pazin, pak da će ovde storit spolovine z mački.

Jur: Bog mi grehi prosti, ki vrag će š njim spolovino imet?

Fran: Pur da će neki!

Jur: Valja da Fidel i on kranjac stariuum.

Fran: Zač imaju baš prilicne mačke.

Jur: Eee!! va Pazine vero je čuda mačkico zreleh za spolovino.

Fran: Tako će dobri posli storit š i o mačji Kapo!

Jur: Ma neka se čuva da ne bude kašte-lani napustili svoji breki na mačke i mačkici, pak te sveskupa va jamu zagnat.

Fran: Tako će morat i bit, ako ćemo mira imet.

Jur: A vero te i poljanci depeljat svoji breki, i Lindarci i Beramci i Trvijani i svi drugi pošteni ljudi, pak ćemo videt čeli bit mira ali ne.

Fran: Ja, tako su mora delat, kada se ima s mački posla.

Fran: Ča dela svetomatejski mačak?

Jur: A niš, zač niša s ken.

Fran: Čul sam, zač nišaš pul Široli jedno dva šegava, ki mu veruju.

Jur: Ja oni, ki čuju kako trava raste.

Fran: Ter se on mlaji drži, da je neč.

Jur: Ma je no, on brižan i danas miš dalj Bartulici Istru spasiti, a Spinčić i Laginja, da bi ju prodali pod Hrvatsku.

Fran: Ča češ no, ta bol je od nekada va onoj vase, od vavak delaju sramota našemu Halnbju!

Jur: Bože moj, is kada slepci progledati!

Fran: Znaš kamo se je sada počel mačak šhajat?

Jur: Kamo zlodeja?

Fran: U Opatiju.

Jur: Samo neka se ne, napuhne i tamo trinketina kako i na Halnbju.

Fran: Ter je bila pul meštra škole.

Jur: A sada j' pul dirjentka.

Fran: Ma si Jure malicioz, ha, ha!

Fran: Mačji z Vrha da miali bit brzo prezentant i župan.

Jur: On če to bit kada bude matuljski mačak poteštat.

Fran: Tako vero če se načekat.

Jur: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

Fran: Če mu mejtan pamet narast.

su naši seljaci misliti, što će biti sa našim fiducijari utarak, tim: više, što su i isti dan u Poreču strahili, da je danas onako prošlo ali 16. t. m. da će oni izvesti još veća junactva. U obće nastalo je jedno mišljenje, bio je jedan glas: „Naše fiducijare nesmiemo pustiti same u Poreč, moramo se skupiti i braniti ih do zadnje kapije krvi.“ To je sveta istina. Dogovorili su se, da će se skupiti u Vrvarih i onđe, da će odlučiti, kako da se ravnaју. Bezramna je laž, da je budi koji od naših prvaka na to natjerao ljude, to su oni sami svojevolyjno odlučili. I tako su ljudi odgovarali na opazke, da što gube dan bez djela: „Ova žurnada nama valja milijar, je deset milijari forini.“

(Konac sledi.)

Listina uredništva.

Gosp. E. B. Pregledati ćemo dali bijaše priobčeno, pa ako nije bilo, priobčiti ćemo. — Zdravo!

Gosp. dopisnike molimo i danas, da se izvole ustupiti, jer nemozemo svega na jednom priobčiti.

Sl. Club „Figetia“ Grac: Srdačna Vam brala!

Gosp. F. Ž. Dopisnica stigla prokasno za današnji broj; dakle drugi pat. Živili!

„Istarska Posojilnica u Puli“

registrirana zadruga na ograničeno jamčenje.

Poziv.

Zadrugari pozvani su na **šestu redovitu skupštinu** koja će bit u nedjelju 16. maja 1897 u 10 ura prije podne u velikoj dvorani **Čitaonice u Puli.**

RAZPORED:

1. Izvješće i obračuni za godinu 1896.
2. Izvješće nadzornog odbora.*
3. Odluka o porabi čistog dobitka.
4. Izbor starešinstva, nadzornog odbora i društvenog suda za vrijeme do sedme redovite skupštine.
5. Što koji predloži.

Opazka: Na skupštini treba, da je zastupana barem jedna desetina svih za-družnih dijelova. Za slučaj, da nebudu toliko zastupanih, biti će skupština isti dan u 3 ure po podne sa budi kojim brojem zadrugara.

Svaki zadrugar može ovladati pismeno drugoga, da ga zastupa na skupštini.

Pula, 26. aprila 1897.

Starešinstvo.

*) Obručani za 1896. izloženi su na ogled zadrugarima u društvenoj pisarni (via Giulia 5).

Dobro poznate i obljubljene štrcaljke inžinira Živica

dobivaju se još uvijek uz obične nizke cijene na skladištu tvrđake.

ŽIVIC i drug.
(Schvitz Comp.)
ulica Zonta br. 5.
TRST

Tko želi, pošalje mu se cijenik.

Gosp.

Gabrijel Piccoli

Ijekarnik

u Ljubljani

Molim Vas pošaljite mi 30 bočica Vaše čudotvorne želudačne tinkture, koju se doista može nazvati „božjom rukom“.

S. P. Flegar

Župnik

Žrnjci — Lura.

Otkada se je počela moja supruga ljeciti Vašom želudačnom tinkturom, poboljšalo se je njezino stanje u toliko, da se čini kao da je pomladjena.

Francesco Patelli

Ijekarnik

Višnada — Lura.

Želudačnu tinkturu Piccoli-a razprodaje se u Ijekarnah po 15 nov. bočica.

Tko nije...

Kathariner

...svaki

...svaki

Br. 904.

Oglas jeftimbe.

Dne 8. maja t. g. u 11 ura u jutro držati će se u ovom uredu jeftimba zakupa građnje vodovoda za grad. Buzet proračunane ukupno za for. 14.933.97.

Ponude imaju se podnesti pismeno najdalu do onoga jutra u 11 ura. Primaju se ponude ne samo za izvedbu svih radnja ukupno, nego i za izvedbu pojedine vrsti radnje. Svakoј ponudi ima se priložiti zapečaćen omotak sa jamčevinom od 5% svote proračunane za radnju, za koju idje ponuda.

Tehnički operat i gradjevni uvjeti stoje svakomu na vid u ovom uredu u uredovne ure.

Podpisano si pridržaje povjeriti radnje onomu nuditelju, koji se bude njemu činio najprikladnijim bez obzira na jeftinije ponude.

Obćinsko glavarstvo
Buzet, 20. aprila 1897.

Glavar: **Dr M. Trinajčić.**

PILJALKA

K. Kr. Priv. avstr. Kreditnoga zavoda

za trgovino: in obrti v Trstu.

Novci za vplacila.

Vredn. papirih na 4-dnevni odkaz 2%	Vredn. papirih na 80-dnevni odkaz 2%
80-3-2%	3-mesečni 2 1/2%
80-6-2%	6-3%

Za pisma, katera se morajo izplaćati v sedanjih bankovih avstr. velj., stopijo nove obratne takse v krepot s dnem 6. febrara, 9. febrara in odnosno 2. marca t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

V vredn. papirih 2% na vsako cvoto. V naplacenih brez obresti.

Nakaznice

za Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Troparo, Beču, kakor za Zagreb, Arad, Bileitz, Gablonz, Građec, Sibinj, Inomost, Ocolovec, Ljubljana, Linc, Olomao, Retebenbergo, Saaz in Selnograd, — b r e z troškoy

Kupnja in prodaja

vrednosti, divit, kakor tudi snovjenje kuponov proti odbitku 1% provizije.

lakase vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predjumi.

na jamčevne listine pogoji po dogovoru. Kredit na dokumente v Londonu Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.

Kreditna plasma na katerokoli mesto.

Vložki v pohranu.

Šprejemajo se v pohranu vrednostni papirji, zlat ali srebrni donar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.

Naša blagajna izplaćuje nakaznice narodne banke italijanske in italijanskih frankkih, ali ga po dnevnem kursu.

Trst, 2. febrara 1896.

Svećar J. Kopač Solkanska cesta u GORICI broj 9.

preporuča velečastnomu svećenstvu, crkvenim upravam, te slavnim obćinstvu prave **pčelno-vošćene svieće** kilogram po for. 2.45

Da su ove svieće, koje nose protokolirani tvornički znak, nepokvarene, jamčim sa svotom od 1000 kruna.

Svieće slabije vrsti za pogrebe i postranu razsvietu crkava dobivaju se po vrlo nizkoj cieni.

Prodajem takodjer tamjan za crkve:

Lacrima najfiniji	klgr. po for. 1.20
obični	1.—
Graniš	—60

Robu šalje na sve strane austro-ugarske monarhije prosto od poštarine.

Liekarna Dragutina Accurti-2 na Rieci

Corsia Deak

odlikovana zlatnom kolajnom na hygieničkoj izložbi u Beču godine 1894.

preporučuje štovanom obćinstvu sliedeće liekove:

Željezovito Kinovao vino (Vino Chino ferrato) ovaj liek upotrebljava se vreama napiečno u kao u biljedobolji, kod gljivih (Scrofulozi), azre u kostijih (rethiti), kod odraslih, kod anemičnih djevojčica i kod slabih djece, vreama dobro za oporavu posle slabeh bolesti, kod nestajice krvi, neprobavivosti i u obće za pojaćenje i okriepu tela. — 1 caklenka sa naputkom stoji 1 forintu.

Sok od Salsaparille — Honduras (Estratto Salsapariglia) za čišćenje krvi, osobito u pro-ljeće dobro je uzimati najbolje sredstvo proti svakim posledicam veneričkih bolesti, proti kostobolji, poganici i ulegam, u obće za sve bolesti, koje su prouzrokovane od pokvarene i nečiste krvi. 1 caklenka naputkom stoji 80 nov.; tri caklenke jesu dostatne za čitavu proljetnu kuru te stoje 2 for.

Najfinije ulje od bakalaru (olla di legato di Merlizzo) obće poznato, i izvrsnim priznato sredstvo za slabi i skrofolovni djece. 1 boca 1 forint.

Sredstvo proti kurjim očima (Essenza per gli calli) odstranjeuje sijegurno kurja oka i brada-vice. — 1 boćica sa naputkom 85 nov.

Slašćice proti kašlju i promuklosti grla. Izvrsno sredstvo proti kašlju i bronhialnom kataru. 1 kutija stoji 85 nov.

Isim navedenih liekova imade u zalihu svo tu i inozemne špecijalitete, kozmetična sredstva medicinskih sapuna, svakojakih kirurških spravah, mineralnih vod.h. te obavija točno sve naručbe bezodložno uz poštansko pozračje.

„Tržaška posojilnica in hranilnica“

(registrirana zadruga s ograničenom jamčevinom).

u Trstu Via Molin piccolo br. 1, I. kat

(blizu nove poštanske zgrade.)

Daje posude na ukupnije uz 5 1/2%; na mjesice po 6%; na zaloge po 5 1/2%. — Prva sedmogodišnja uz 4 1/2%. — Ureduje svaki dan od 9—12 sati prije podne i od 3—4 sata poslije podne. u nedjelju i u praznici od 10—12 sati prije podne. — Izplaćuje svaki poneđjeljak od 11—12 sati prije podne i svaki četvrtak od 3—4 sata poslije podne. Glavne dionice vriede 200 kruna. Zadrugine dionice mogu se plaćati u mjesecnim obćecih po 1 for. a vriedi svaka 10 for.

Pravo brnske sukuene tvari

for. 3-10 iz dobro	parve
4-10 iz dobro	ovčje
4-50 iz dobro	vune
6— iz holj:	
7-75 iz fine	
9— iz najfinije	
10-50 iz još finije	

Jedan coupon za crno salonsko odelo for. 10. Tvari za gorње kapute, Boten, Peruviane, Doakings. Tvari za državne i željezničke dionivke, najfinije Kammerparne i Cheviete itd. razaslije su tvorničke cijene kao čvrsto, solidno i vrlo dobro poznato

Skladište tvor-ničkog sukna Kiesel-Amhof u Brnu

Uzorec hadava i franco. Pošlijke vjerne uzorku.

Pozor! P. n. obćinstvu upozorjuje se osobito na to, da stoje tvori mnogo manje, ako se ih izravna saruči nego li one, koje su poručene iz tvornice hadavi. Tvarika **Kiesel-Amhof u Brnu** razaslije sve tvari na pravo tvorničke cijene bez obćetika, što ga daju krojačim, koji škodi silno, privatnim strahkam.

Zidni koledar za god. 1897.

Iskara Dolenc, try velike vojvodica u Trstu br. 2

prepravila je za god. 1897. zidni koledar, te ga prodaje po 20 nk komad, pošticom 25 nov. komad.

H. BRODJOVIN

Liekarna k Zrinjskomu Zagreb, Zrinjski trg broj 20.

trputičev sok.

reporuča kao najbolje sredstvo proti kašlju, promuklosti, hrpavosti, prosobolji i plućnom katru najjeftiniji.

Glavna boćica 75 nov.

Uz taj iz svjetlog bijla prirodjen sok prepravljen moji izvrsno djelujući:

Čerski čaj proti kašlju, koji znatno pospiješuje djelovanje isloga Glavna amota 65 nov

Sok proti kašlju za djecu. Djeluje izvrsno kod djece kod prolada, kašlja, hri-pavca i plućnih bolesti. Glavna boćica 50 nov

Najbolje sredstvo je:

Mazilo proti kostobolji kod vrganja, reumatizma, ischiasa, bolih u sgljovovima katekuma, te kod svih podkožnih bolstah, koje nastaju usljed prehlade i mazelosti.

Glavna boćica sa naputkom 75 nov.

Obširni: otenici na zahtjev hadava i franco.

Liekarna k Zrinjskomu **H. BRODJOVIN** Zagreb, Zrinjski trg broj 20.